

Vraag nr. 30
van 3 november 1998
van de heer JOS STASSEN

*Centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning –
Programmatie*

Een tijd geleden stelde de Vlaamse regering op voorstel van de minister een programmatie voor de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning (CKG) op.

1. Op welke basis werd het aantal van 1.250 plaatsen vooropgesteld ?
2. Lag een behoeftenonderzoek aan de basis van dit aantal ? Zo niet, wanneer mag er een behoeftenonderzoek worden verwacht ?
3. Wat is de argumentatie waarop de regionale spreiding is gebaseerd ? Deze is momenteel :

Antwerpen	559 plaatsen	45,5%
Oost-Vlaanderen	307 plaatsen	24,4%
Limburg	171 plaatsen	13,5%
West-Vlaanderen	120 plaatsen	9,5%
Brabant-Brussel	92 plaatsen	7,1%
Brussel	50 plaatsen	4,0%

4. Is het niet absoluut noodzakelijk dat er een evenredigheid is in de spreiding binnen de programmatie ? Moet in eerste instantie de capaciteit in Brussel – waar het kansarmoedecijfer op 6 % ligt en waar bovendien een zeer groot residentieel capaciteitstekort is in de bijzondere jeugdbijstand – niet dringend worden opgetrokken ? Vanuit het werkveld komen schrijnende signalen dat de 4 % niet alleen mathematisch onrechtvaardig zijn.

Antwoord

1. Het programmatiecijfer van 1.250 plaatsen voor de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning werd vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 houdende de erkenning en subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning onder de toen bevoegde minister Wivina Demeester-De Meyer. Het cijfer van 1.250 was gebaseerd op de effectieve capaciteit van de sector op 1 januari 1994 van 1.251 plaatsen.

Bij de erkenningsronde van 1996 is dit cijfer in totaal niet veranderd, maar is er wel een verschuiving gebeurd in de capaciteit van de onder-

linge voorzieningen.

2. Een behoeftenonderzoek is er toentertijd niet geweest. Het was een consolidatie van de bestaande toestand op 1 januari 1994. Voor de toekomst is het belangrijk om een en ander in een ruimere context te bekijken en deze problematiek in een ruimere discussie te bespreken, omdat de sector van de CKG nogal wat raakvlakken heeft met andere belendende sectoren. Ik denk daarbij aan de centra voor integrale gezinszorg met hun residentiële, semi-residentiële zorg, en ambulante werking ; de bijzondere jeugdbijstand met hun ambulante, semi-residentiële en residentiële zorg ; het algemeen welzijnswerk met zijn ambulante en residentiële hulpverlening, ...

Ik wil er ook aan herinneren dat er terzake een aantal beleidsinitiatieven aan het lopen zijn, zoals de Commissie ad hoc Bijzondere Jeugdzorg van het Vlaams Parlement en de werkgroep Bijzondere Jeugdbijstand waar ik een aantal deskundigen uit de sector bij elkaar heb gebracht, om nieuwe inzichten te verwerven omtrent de organisatie van de sector en perspectieven te verkennen voor de toekomst.

Los van het bovenvermelde wil ik er ook op wijzen dat het uitermate belangrijk is dat de CKG zich in eerste instantie verder herprofilieren uit oogpunt van een gewijzigde visie op de hulpverlening, waarbij er maximaal naar gestreefd wordt om het kind zo lang mogelijk in zijn thuismilieu te laten, maar ook om het kind zo snel mogelijk terug te laten keren indien zich toch de noodzaak heeft voorgedaan tot een uithuisplaatsing, al is die dan vrijwillig aangegaan. Zolang dit proces van herprofilering loopt, denk ik niet dat het zinvol is om van de huidige programmatiecijfers af te stappen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat sinds de erkenningsronde van 1996 bepaalde voorzieningen een capaciteitsuitbreiding hebben gekregen, weliswaar binnen het totale programmatiecijfer, door afbouw in andere voorzieningen die hun vereiste bezettingsgraad zoals bepaald in het besluit van 6 april 1995, niet bereikten.

3. Aan de oorsprong van de regionale spreiding ligt het feit dat in 1996 de bestaande kinderopvangcentra en kinderdag- en nachtverblijven de erkenning als CKG hebben aangevraagd. Bij die erkenningsronde werden uiteraard de bestaande centra bij voorrang erkend.

Dit hield dus een erkenning in van een reeds

bestaande spreiding :

- 10 CKG's in de provincie Antwerpen ;
- 3 CKG's in de provincie Limburg ;
- 5 CKG's in de provincie Oost-Vlaanderen ;
- 2 CKG's in de provincie West-Vlaanderen ;
- 1 CKG in de provincie Vlaams-Brabant ;
- 1 CKG in Brussel.

Wel dient te worden vermeld dat reeds verschillende CKG's afdelingen hebben opgericht die meer gespreid liggen over de regio's en die doelgroepgericht zijn.

4. Kind en Gezin is zich bewust van de situatie in Brussel. Zo werd bij de erkenningsronde van de CKG's in december 1996 de capaciteit voor Brussel opgetrokken van 41 naar 50 plaatsen.

Indien er in de toekomst ruimte komt, zal de situatie in Brussel ongetwijfeld mee worden verrekend. Ook bij uitbreiding van erkenningen of nieuwe erkenningen in de bijzondere jeugdbijstand is dit trouwens het geval.